کیمیا ګر

ناول

لیکوال پاولو کویو

خلاصه او ژباړه: صفیه حلیم

د لیکوال په اړه

د پرتګالي ژبې نامتو ناول، " کیمیا ګر" دپاولو کویو له خوا په ۱۹۸۸ م کې له چاپه راوتلو. له هغې راهیسې دا کیسه په ۶۷ ژبو کې ژباړل شوې او په ۱۵۰ ملکونو کې ولوستونکي لري.
پاولوکویو د برازیل اوسېدونکې دې او په ۱۹۴۷ م کې په "ریو ډي جنیرو" کې وزېږېدو. د ځوانۍ په درشل کې ده غوښتل چې لیکوال شي او تل به یو باغي په شان خبرې کولې. د خپل چلن له کبله درې وارې پاګل خانې کې داخل کړې شو چې دې به ترې وتښتېدو. اخر دمور پلارپه خوښه د حقوقو پوهنځې یې ولوستو. د ۱۹۶۰ م په کلونو کې دې لکه د نورو ځوانانو د جنوبي امریکه او اروپای ملکونو کې وګرځېده او په د نورو لیکنو سره سره سندرې هم لیکلې.

Ketabton.com

کیسه

هغه ځوان شپون "سانتیاګو" نومېدو چې ماښام د خپلو پسونو د رمې سره په بیدیا کې د یو کلیسا کنډوالو ته ورسېدو. د دې کلیسا چت لا پخوا غورځېدلې و او اوس پکې د اینځر او د توتانو ونې راټوکېدلې وې. په ځینو ونو کې د مصر شهتوت هم شنه شوي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپون د شپې لپاره هلته تم شو او توله رمه يې له ماتې دروازې وردننه شو. په هغه دروازه يې څو دړې ودرولې چې رمه يې اخوا ديخوا ولاړه نشي. په دې سيمه کې ليوان نه و خو يو ځل پخوا ترې يو څاروې تښتېدلې و نو .يبا تولە ورځ ورپسې لالهانده گرځېدو

ده پخپل واسکټ د فرش يوه برخه پاکه کړه او سملاستلو. هغه کتاب چې تر اوسه يې پورا نه و ولوستې، د سر لاندې کېښودو، " بايد زه غټ کتابونه ولولم چې په ولوست يې زيات وخت تېرېږي اوبالښت لپاره ښه وي. ده د کتاب لومړې پاڼه ولوستله چې پکې د يوې جنازې زکر و او ډېرخلک وچې گران نومونه يې و. ده ځان سره وويل، که يو ورځ زه کتاب وليکم نو .خلک به پکې لږ وي او نومونه به يې اسانه وي

دې چې له خوبه راويښ شو نو لا تيار وه. د مات چت نه يې په اسمان کې يو څو ستوري ليدې شول. ځان ته يې وويل، " لږ نور خوب به وکړم" يو څو شپې کېدې چې ده يو خوب ليدلو او نن د خوب د پورا کيدو نه وړاندې دې راويښ شوې و. ده هغه اوږد کوتک ته لاس کړو چې په معمولې خوزښت به يې ډېر څاروې راپاسول. داسې لکه چې په يو مرموز شې د هغه کوتک سره تړلې و. دې د تېرو دوو کلونو نه شپون و او رمه به يې د خواړو او اوبو په لټون گرځوولە. ځان سره يې وويل، " دومره راسره عادت شوي دي چې زما د کار په محال وېش خبرې دي. داسې هم کېدې "شوه چې زه د دوي په محال ويش پوهيدلې

څو پسونه لږ وروسته راويښ شول او شپون نورد نومونو په اخيستو يو يو راپاسوو. داسې يې گڼل چې دې هغوي ته هر څه چې واي، دوي پرې پوهېدې. کله کله به يې دوي ته د خپل کتاب هغه برخې هم ولوستلې چې پخپله به يې خوښ شو. کله به يې د خپل يواځېتوب يا د خوښۍ کيسه ورته وکړه. د کومو باندو نه چې به تېر شو نو د هغې په اړه به يې خپل نظر .پسونو ته ويلو

د تېرو څلورو ورځو نه ده ورته د تجار د لور خبرې کولې. تجار په هم هغه کلي کې اوسېدو چې د څلورو ورځو مزل ورته پاتې و. شپون دې کلي ته تېر کال تللې و. تجار وچ توکې پلورل او په دې يې ټينگار کوو چې د پسونو وړۍ به د ده په مخکې اوويستل شي چې څوک يې دوکه نکړي. شپون ته خپل يو ملگري د تجار درک ورکړې و او هلته چې ولاړو نووې ويل " زه د خپلو پسونو وړۍ خرڅول غواړم." د هغه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکان کې ډېيره ګڼه ګوڼه وه نو تجاوررته وويل چې تر غرمې انتظار دې وکړي. شپون د دکان د دهليز په پوڼو د خپلې خلتې نه کتاب راوويستو او په مطالعه بوخت شو.

" خداې خبر شپانه څنګه کتابونه ولوستلې شي؟" د ده څنګ ته يوې جينۍ وويل. هغې د اندلس د جينکو لباس اغوستې و، ويښته او سترګې يې تور و او لکه د يو فاتح مخ يې لرلو. ده ورته وويل " زه د کتابونو نه زيات د خپلې رمې نه زدکړه کووم." بيا دوي دواړه په خبرو شول او تر دوو ساعتونو يې خبرې کولې.

جينۍ د تجار لور وه او د کلي د ژوند په اړه يې وويل چې هلته ټولې ورځې يو شان وي. شپون ورته د اندلس د ورشوګانو او د ځينو ښارونو په اړه خبره وکړه چې دی پکې ايسار شوې و. د پسونو پر ځاې د يوې جينۍ سره خبرې د ده لپاره ښه بدلون و. جينۍ ترې پوښتنه وکړه، " تا ولوستل له کومه زده کړي دي؟" شپون وويل " په ښوونځي کې، لکه د نورو په شان" جينۍ وويل، " ته چې ولوست کولې شې نو بيا رمه ولې پياې؟

شپون په ځواب کې څه نشو ويلې او خبره يې واړوله. دې پوهېدو چې جينۍ به چرې هم د ده په خبره پوه نشي. ده ورته د خپلې مسافرۍ کيسې کولې چې جينۍ په حيرانتيا اورېدې. شپون ته دې حالت خوند ورکړو او ارمان يې وکړو چې کاشکه تجار پخپلو کارونو نور هم بوخت پاتې شي او دې درې ورځې هم هلته ناست ووسې. خو تجار له غرمې وروستو اوزګار شو او ده ته يې د څلورو پسونو د وړۍ ليرې کولو وويل. شپون ته يې پېسې ورکړې او وې ويل، " بل کال ته بيا راشې"

اوس کال تېر شوې و او په څلورو ورځو کې دې هغه کلي ته تلونکې و. ده خپلو پسونو ته وويل، " که زه له هغې جينۍ هېر ووم نو هيڅ فرق نه کوي، زه د ډېرو نورو کليو جينکۍ پيژنم" خو پخپل زړه کې يې احساس کولې شو چې هغې جينۍ ورته له نورو توپير لرلو.

لمرپه ډوبېدو و او ده د رمې مخ د لمر لوري ته کړو. د پسونو په اړه يې سوچ وکړو چې دوي يواځې د خوراک او د اوبو په غم کې وي، نور د هيڅ شي پرواه نه لري. بيا يې د خپل خوب په اړه چرت وهلو چې بېګا يې بيا ليدلې و. هغه د شپې څه نه و خوړلي او سهار وختي يې رمه روانه کړه. لمر اوس تود او په دې وخت به د هسپانيې ټول خلک د غرمې ويده و. د شپې به هوا يخه شوه او ده به خپل واسکټ په ځان تاو کړو. اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه کاله کېدې چې دې د اندلس په لر و بر کې ګرځېدلې و. د ټولو ښارونو نومونه يې زده و. دا ځلې يې هوډ وکړو چې هغې جينۍ ته به وای چې ده څنګه ليک ولوست زده کړي و.
دې د شپاړسو کالو ترسن پورې مکتب ته تلو او د مور پلار يې ارمان و چې دې پادري شي. د کروند ګرو لپاره دا د وياړ خبره وه چې زوې يې پادري شي. ده هسپانوي او لاطيني ژبې زده کړې خوغوښتل يې چې د ټولې نړۍ په اړه معلومات وکړي. د انسانانو په اړه يې پوهه غوښتله.
اخر يوه ورځ پلار ته چې پټې يې اوبه کول، وويل چې دې د مذهب سره هيڅ علاقه نه لري او ګرځېدل غواړي.
پلار ورته وويل. " زويه، زمونږ له کلي د ټولې نړۍ خلک تېرېږي. دوي د نويو شيانو په لټون راغلي وي، خو کله چې بېرته ځي نو هيڅ بدلون پکې نه وي " زوې ورته وويل، " زه هغه ماڼۍ ليدل غواړم چې دا سيلانيان پکې اوسېږي." پلار ورته وويل. " دوي چې زمونږ کليو ته راشي نو واي ټول عمر دلته پاتې کېدل غواړي، ګوره بچيه، دوي ډېرې پېسې او د سياحت لپاره وسايل لري. په مونږ کې يواځې شپانه سياحت کولې شي چې د خپلې رمې سره ګرځي. " زوې ورته وويل، " ښه نو بيا زه به د شپنو ژونديېل کړم" پلار ورته نور څه وونه ويل. په بله ورځ يې يوه کسوړه د ده په لاس کېښوده چې پکې د لرغوني هسپانيې د سرو زرو درې سيکې وې.
ورته يې وويل، "يوه ورځ مې زمکه اړوله نو په دې پټيو کې مې موندلې وې، ما ستا لپاره دا د ميراث په توګه وساتل. اوس پرې پسونه واخله او څروه يې." بيا يې زوې ته دعا وکړه او دې يې رخصت کړو.
شپون سره اوس د پسونو نه علاوه د لېږ ډېږ لپاره يو واسکټ او يو کتاب و. کله چې لمر پرېوتو نو ده چرت وهلو، " زه به سبا تر غرمې " تعريفه " ښار ته ورسېږم، هلته به د دې کتاب په بدل کې يو غټ کتاب واخلم، ږيره به وخربم، ويښته به لنډ کړم او ډوډۍ به واخلم. د جينۍ په اړه يې هم سوچ وکړو. خو دا منفي خيال يې نشو کولې چې هغه به واده شوې وي. ده د خپل خوب په اړه چرت وهلو او ناڅاپه د چا خبره يې په زړه شوه چې په تعريفه کې يوه سپين سرې ښځې خلکو ته د خوبونو تعبير ښودلو.
په بله ورځ شپون د هغې سپين سرې مېرمنې د کور په يوه کوټه کې ناست و او هغې د ده دواړه لاسونه پخپل لاس کې نيولې، څو دعاګانې وويلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر وخت هم دغسې تېرشو نو ده خپل لاسونه ترې راښکل " زه خو درته د لاس ښودلو له نه یم راغلې." ښځې ورته وویل، خوبونه د خدای ژبه وي، ما ته خپله معاوضه راکړه او خوب راته بیان کړه. " شپون اوس پښېمانه و چې ولې دلته راغلو خو خپل خوب یې ورته وویلو، " ما دوه واري دا خوب لیدلی دی، چې زه د خپلې رمې سره په ورشوکې یم. یوه ماشومه راښکاره شي او څو شېبې د پسونو سره لوبې کوي. بیا ناڅاپه ما پخپلو دواړو لاسونو کې اوچت کړي او د مصر په اهرامونو مې ور واچوي. ماشومه راته واي، که ته دې ځای ته ورسېدې نو یوه پټه خزانه به ترلاسه کړې. کله چې ماشومه راته د خزانې اصل ځای راښاي نو زه ".راویښ شم. دواړه ځلې هم داسې شوي دي

ښځې څو شیبې غلې پاتې کېدو وروسته وویل، " زه اوس تا نه هیڅ معاوضه نه اخلم، خو که هغه خزانه دې وموندله نو لسمه برخه به پکې زما وي." شپون په خندا شو او د تعبیر د څو پېسو په سپما خوشاله شو. ورته یې وویل، " ډېر ښه تعبیردې " ښځې ورته وویل، " ما سره لوز وکړه او څوګند پورته کړه چې زه تا ته کوم تعبیر ښایم، د دې په بدل کې به ما ته د ".خزانې لسمه برخه راکوې

شپون ورته څوګند وخوړو چې د ده غوښتنه به پورا کوي. ښځې ورته وویل، " د مصر اهرام وجود لري او ته باید هلته ورشې او هغه خزانه پېدا کړې چې ته به پرې ډېر شته من شې" شپون حیرانه او وېزاره شو. د دومره وړوکي خبرې لپاره دلته د راتلو څه اړتیا وه ؟ خو بیا یې زړه تسلي شو چې د تعبیر لپاره یې پیسې نه وې ورکړې. د ښځې نه یې پوښتنه وکړه چې دې به مصر ته څنګه ځې؟ هغې وویل، " دا زه درته نشم ویلې، زما کار د خوب تعبیر ښودل و" شپون وویل، " او که زه چرې هم مصر ته ولاړ نه شم نو بیا؟" ښځې وویل، " بیا هیڅ مه راکوه ...داسې به په لومړي ځل خونه وي...ډېرو خلکو راسره داسې کړي دي چې معاوضه یې رانه "وخوړه. بس اوس ولاړ شه چې ډېر وخت دې راضایع کړو

هلک مایوسه شو او هوډ یې وکړو چې بیا به په ژوند پخپلو خوبونو باور نه کوي. ده خپل پسونه د یو ملګري سره پرېښي و. بازار ته ولاړو، د خپل وړوکي کتاب په بدل کې یې لوی کتاب واخستو او څه د خواړو شیان یې هم راوړل. ده په ښار کې له خلکو سره لیدل چې د ده د سپل خونده وره

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه وه. غرمه د يو دکان سيوري کې کېناستو او چې ډوډۍ يې وخوړه نو د کتاب په ولوستلو يېپېل وکړو.
شپون د دکان په پوښو ناست و چې يوسپين ږيرې راغلو او ورسره کېناستو. ده سره يې خبرې کولې خو شپون ورسره په سمه خله ونه غږېدو. خپل کتاب ته يې کتل خو د تجار په وړاندې د پسونو د وړۍ لرې کولو په اړه يې چرت وهلو. بوډا ترې د کتاب پوښتنه وکړه او شپون غوښتل چې هلته نه پاسي او ليرې په يو بېنچ کېني. خو بيا يې د پلار خبره په زړه شوه چې د سپين ږيرو احترام کول پکار دي.
کتاب يې سپين ږيري ته ورکړو. خو په اصل کې ده د کتاب نوم نشو تلفظ کولې نو فکر يې وکړو چې که بوډا هم ورباندې نه پوهېدو نو پخپله به پيکه شي، بوډا د کتاب پانه واړوله او وې ويل، " دا ډېر خشک کتاب دې"
شپون ټکان وخوړو چې بوډا هغه کتاب له ده وړاندې ولوستې و. که دا خشک و نو وخت يې لرلو چې بدل يې کړي. بوډا وويل، "په دې کې هم هغه څه ليکلي دي چې په نورو کتابونو کې دي" شپون د سپين ږيري لباس ته وکتل چې د عربانو په شان و اواندازه يې ولګوله چې دې به د افريقا نه راغلې وي چې د "تعريفه" نه د څو ساعتو په مزل وه او د کشتۍ د لارې يو خليج نه په تېرېدو ورته خلک تلې شول. د ښار په بازارونو کې به ډېرعربان ښکارېدل.
ده له سړي د ځاې پوښتنه وکړه نو هغه وويل، "زه د ډېرو ځايونو يم او زما نوم " مالکي زيديک" دې. " له ده يې وپوښتل، " ته څومره پسونه لرې؟" شپون وويل، " ډېر دي" ده احساس کوو چې هغه سړې د ده په اړه له ډېر څه نه خبر و او ده غوښتل چې ځان ترې خلاص کړي. کتاب يې بېرته وغوښتو نو سپين ږيري وويل، " که ته ما ته د خپلو پسونو لسمه برخه راکړې نو زه به د پټې خزانې په لټون کې ستا مرسته وکړم".
شپون ته خپل خوب را ياد شو او په زهن کې يې هر څه واضح شول. داسې يې انګېرله چې دا سړې د هغې مېرمنې مېړه دې چې رانه يې معاوضه وانخسته. اوس دې ترېنه پسونه غواړي چې يو څه رانه بوت کړي. پخوا له دې چې هلک ورته څه ويلې وې، سړي خپله امسا واخسته او د دکانونو مخ ته په شګه يې څه وليکل. د ده له سينې يوه وړانګه راوځليده چې د شپون سترګې يې خيره کړې. سړي د خپلې ټوپۍ سره هغه وړانګې پټې کړې او د شپون ديد چې سم شو نو په شګه ليکلي الفاظ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوستلي شول. هلته د خپل مور، پلار اود هغه مکتب نوم یې ولوستل چې
ده پکې سبق ویلې و. د تجار د لور نوم هم لیکلې و، سره له دې چې هغه
پخپله تر اوسه د هغې له نوم خبر نه و. هلته داسې شیان لیکلي و چې په
.باره کې یې ده ته هیڅ خبره نه وه کړې

سړي ترې پوښتنه وکړه، " ته رمه ولې پیاې؟ شپون وویل، " زه سېل کول
غواړم ځکه" سپین ږیري یو نانواي ته اشاره وکړه چې د تنور مخ ته ولاړ
و، " کله چې دې ماشوم و نو د سیاحت ارزو یې لرلو، خو لومړې د نانواي
هټۍ یې پرانستله چې څو پیسې وګټي او سپما کړي. کله چې دې زوړ شي
نو د یوې میاشتې لپاره به افریقه ته ولاړ شي. دې به چرې احساس نه کوي
"چې خلک د خپل خوب درینتیا کولو صلاحیت هم لري

سړي د کتاب پاڼې اړولې او یو متن یې ورته ولوستلو. ده ته دا کار
مداخلت ښکاره شو او پوښتنه یې وکړه" ته دا ولې ما ته ښاې؟ سړي
وویل، "ځکه چې زه غواړم ته پخپل قسمت ځان پوهه کړې. که غواړې
چې د خزانې په اړه درته څه ووایم نو سبا په دې وخت راته د خپلې رمې
.لسمه برخه راکړه." بیا دا سړې د بازار په یو ګوټ پیر ورک شو

شپون بیا د کتاب په ولوستلو بوخت شو خو اوس یې فکر بل ځاې و. دې
نانواي ته ولاړو او یوه ډوډۍ یې ترې واخسته. د ډوډۍ په خوړلو دې ښار
کې وګرځېدو او هغې ودانۍ ته ورسېدو چې په یوې کړکۍ کې خلکو افریقه
ته د تلو لپاره ټکټونه اخستل. دې څه وخت هلته ولاړ و او سوچ یې کوو
چې که یوه پسه خرڅه کړي نو افریقه ته تلې شي. بیا د خپلو پسونو ته د
تلولپاره په لاره روان شو. کله چې دې د ښار د لرغونې ماڼۍ څنګ نه
.تېرېدو نو د ډبرو جوړ په هغو پونیو وختلو چې بره دېوال ته تللې وې

یو چا ورته وېلي و چې له دې پونیو د سمندر نه وراخوا د افریقه زمکه
ښکارېده. دا یې هم اورېدلي و چې یو وخت عرب قبایلو ټوله هسپانیه نیولې
وه. بره له دیوال هغه ټول ښار لیدې شو. هغه وخت باد دده په مخ
ولګیدو. دې باد ته به خلکو " لیوانتر" ویل چې د شمالي افریقه مسلمانان
ورسره راغلي و." هغه چرت وهلو چې د پسونو سره پاتې شي او که
خزانې پسې ولاړ شي. یو هغه څه و چې دې ورسره اشنا و، د بل ارمان
یې لرلو. بیا ځان ته یې وویل، " ما خپل مور پلار پرېښودل او هغوي به
" اوس عادت شوي وي، زما پسونه به هم بې له ما عادت شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بله ورځ ده شپږ پسونه له ځانه سره کړل او هم هغه دکان ته ولاړو چې مخې ته یې د سپین ږیري سره لیدل. هغه ته یې وویل، " زه حیران یم چې زما ملګري رانه ټول پسونه وپلورل او ویل یې چې د ده رمه ساتل خوښیږه " سپین ږیري وویل، " هم دغسې کیږي، دې ته د حمایت اصول وایي چې یو ځواک درته د بریالیتوب لاره هوارويي" بیا هغه د پسونو معاینه وکړه. یوه پسه پکې ګوډه وه خو هلک ورته وویل چې دا د دې عیب نه دې ځکه .دا په ټوله رمه کې هوښیاره وه او ډیره وړې به یې ورکوله

سړي د خزانې په اړه ورته وویل چې دا د مصر د اهرامونو سره نږدې ده او د دې په لټون په هر یو شګون ځان خبروې. داسې شګون په لاره به درته ښکاره کیږي. په دې وخت کې یوه لولکی (پرپرکې یا بورا) د دوي ترمنځ په الوت شوه. ده ته د خپل نیکه خبره را په زړه شوه چې کله یو پتنګ، پرپرکې یا چرچرۍ ستاسو په منځ کې راشي نو دا ښه شګون وي.

سپین ږیري وویل، " ستا نیکه ریښتیا ویلي دي، دا ښه شګون وي" شپون حیرانه شو چې هغه څنګه د ده د زړه په خبره پوهه شو؟

سپین ږیري خپله قبا ورته پرانسته نو دې لا نورحیرانه شو. د ده په سینه د سرو زرو یوه تخته ځوړنده وه چې وربانديې په الماسو ډېرو څه لیکلي و.

هم د دې تختې ځلا هغه پرون لیدلې وه. هغه سړي په تخته کې لګېدلي دوه کانې رابیل کړل چې یوسپین او بل تور و. " دا ډبرې " یوریم او تهومیم" نومیږي. توره ډبره د " مثبت " یا د " هو " مانا ورکوي او سپینه د منفي یا د " نه " کله چې ته په شګون پوهه نشې نو دا ډبرې به درسره مرسته "وکړي. خو یاد لره چې خپلې فیصلې به پخپله کوې

شپون هغه ډبرې خپلې کسوړې کې کېښودې نو سړي ورته وویل، " دا مه هیروه چې د هرې پیښې سره به ته یو وارمخ کیږې. او د دې مانا به دا وي چې نور به هغسې نه کیږي. د شګون ژبه یاد ووساته او تر ټولو مهمه دا چې تر وروستۍ نتیجې خپل برخلیک مه هیروه." یوه کیسه یې ورته وکړه چې د خزانې لټون سره سره د خداې پاک د ښکلې نړۍ ننداري دې .هم وکړې

شپون چې د افریقه بندري ښار طنجه (طنجیر) ته ورسېدو نو هلته په یوې شراب خانې کې کېناستو او خلکو ته ځیر شو. سړو چلمونه څکول، ښځې په ډلو کې ګرځېدې خو مخونه یې پټ و، په منارونو کې ازانونه و او خلکو په ګډه پر زمکه سجدې لګولې. ده ته دا هر څه عجیبه ښکارېدل خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خفه و چې په عربي ژبې نه پوهېدو. چرت یې وهلو چې د دی ژبې نه پوهېدل به تر مصر د ده سفر اوږد کړي.

د پسونو په خرڅولو د ده کسوړه اوس د پیسو ډکه وه او زړه یې جوړ و چې دې به چرې یواځې نه وي. کله چې دې د پسونو سره ګرځېدو نو د زمکې او د اسمان په مشاهده او د لارې د موندلو هنر یې زده کړې و. په دې خبرو چې د مارغه شته والې ښاي چې په هغه زمکه به مار وي او چرته چې بوټې وي نو اوبه ورسره نږدې وي. ده له پسونو ډېر څه زده کړي و. د ترخو چایو نه یې ګوټ وکړو نو یو چا ترې په هسپانوي ژبې پوښتنه وکړه، " ته څوک یې؟ دې ارامه شو اوهغه عرب ته یې وکتل چې ږیره یې خرېلې او دریشي یې کړې وه. دې د هغه ښار اوسېدونکې ښکاریدو.

سړی ورسره کښیناستو نو چاې یې راوغوښتې او خبرې یېپیل کړې. د شپون نیت و چې ده ته د خزانې په اړه وواي خو بیا یې ژبه ونیوله چې هسې نه دې هم رانه لسمه برخه پکې وغواړي. ورته یې وویل چې دې د مصر اهرام لیدل غواړي. عرب ترې پوښتنه وکړه چې "د هغې لپاره خو ډېرې پیسې پکارې دي، ته دومره سرمایه لرې؟"

شپون ته دا پوښتنه عجیبه ښکارېده خو بیا یې د سپین ږیري خبره رایاده شوه چې " کله ته په ریښتیا یو څه غواړې نو د نړۍ هر شې د دې په تر لاسه کولو کې درسره مرسته کوي. " ده د واسکټ نه د پیسو کسوړه راوویستله اوهغه سړي ته یې ښکاره کړه. هغه وخت د شراب خانې خاوند د دوي خبرې په غور اورېدې. د پېسو د کسوړې په لیدو دې د دوي میز ته راغلو او د هغه بل سړي سره یې په عربي ژبې خبرې وکړې. دې یو څه په قهرو. هغه کس ورته وویل،" دې غواړي چې مونږ له دې ځایه ووځو" شپون د مشروباتو د پېسو ورکولو هڅه وکړه نو د شراب خانې خاوند دې له متو ونیولو او په قهر یې ورته څه وویل. شپون له ده لوړ دنګ و او کولې یې شول چې ورسره پرزونې وکړي خو دې هلته مسافر و.

بل کس هغه یوې خوا ته ورټېله کړو او شپون یې له هغه ځایه راویستلو. بیا یې وویل، " دې ستا پېسو ته غل دې، طنجه د نورو افریقاي ملکونو په څېرنه دې. د دې خپل غله اوډاکوان دي. سبا به قاهرې ته روان شو خو زه به دوه اوښان واخلم او د دې لپاره مې پیسې پکارې دي" شپون ورته د پېسو کسوړه ورکړه او دوي د ښار په کوڅو کې روان شول. یو لوې میدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې رنګا رنګ شیان په هټیو کې پلورل کیده. شپون ننداره هم کوله او په هغه سرې یې نظر ساتلې و. یو وخت یې په زړه کې وګرځېدل چې د پېسو کسوړه ترې بیرته واخلي خو بیا یې چرت ووهلو چې دا د ملګرتیا اصول نه وي. دواړه روان و او کله کله به د خلکو په ګڼه کې هغه کس وړاندې یا وروسته شو. یوې هټۍ کې شپون یوه ښکلې توره ولیده اوورته ودرېدو. مخ یې واړوو چې ملګري ته وواې چې د هغې بیه ورته معلوم کړي خو هغه ورک و.

ده څو شېبې اخوا دیخوا وکتل خو داسې یې څرګنده نکړه چې دې وارخطا و. د خلکو ګڼه دومره وه چې ځان ته یې وویل، هم دلته به وي. ډېر وخت چې هغه ښکاره نشو نو دې په هم هغه ځاې کېناستو. وخت نور هم تېر شو، ازان ووشو او خلکو لمونځ وکړو. بیا هر چا خپله هټۍ وتړله او بازار خالي شو. شپون هم هلته ناست و چې لمر په ډوبېدو شو. ده چرت وهلو چې نن د لمر خاته پر وخت دې د یو بل ملک اوسېدونکې و، د ده شېېته پسونه و، د تجار لور سره د لیدو ارماني و. اوس د ورځې په پاې کې دې په داسې ملک کې مسافر ناست و چې په ژبه یې نه پوهېدو او یوه پېسه یې هم نه لرله.

بازار تش و او شپون په میدان کې یواځې ناست و. ځان ته یې زړه بد شو او له سترګو یې اوښکې توې شوې. ده چرې د خپلو پسونو مخ ته هم نه و ژړلي او اوس خجالت، خداې ته یې ژړل چې ورسره یې ښه چلند نه وکړې. بیا یې سوچ وکړو، هغه څوک چې په خوبونو باور کوي، خداې هم ورسره دا سلوک کوي. ده خپله کسوړه پرانسته چې که پکې د بیړۍ د خواړو نه پاتې ډوډۍ یوه ټوټه پرته وي خو هلته د ده واسکټ، کتاب او د سپین ږیري له خوا دوه ډبرې ایښې وې.

د ډبرو په لیدو د ده زړه ډاډه شو. که دا خرڅ کړي نو د بیرته تلو ټکټ یې پرې اخستې شو خو اوس به بېدار ووسي. ډبرې یې په جیب کې کېښودې او چرت کې شو. د شراب خانې خاوند ورته په عربي کې خبرداري ورکوو چې هغه سړې غل و. ده په جیب کې په ډبرو لاس وهلو داسې لګه چې دا یوه خزانه وه. د سپین ږیري خبرې یې را په زړه شوې چې یوریم او تهومیم نومې ډبرې به درته د شګون په پوهنه کې مرسته وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده هغه ډبرې له جيبه راوويستې او بيا يې په کسوړه کې واچولې. هغه وخت يې فکر وکړو چې د سپين ږيرې خبره ازمويل پکار دي. کسوړه کې يې د يوې ډبرې د نيولو هڅه وکړه خو په دې هڅه ډبرې په کسوړې کې يوې سورې نه بهر وغورځېدې. تر هغې دې خبر نه و چې د ده کسوړه سورئ شوې وه. دې په زمکه ټيټ شو او دواړه ډبرې يې راواخستې. د ده زړه اوس خوشاله و چې سپين ږيرې ورسره و او د ډبرو په غورځېدو ده ته يو تورې راياد شو.

شپون د چا په غږ راويښ شواو وې ليدل چې دې د بازار په منځ کې ويده و. سترگې يې وغړولې او د عادت له مخې يې د خپلو پسونو لټه وکړه. خوشاله شو چې د خپلې رمې نه بې غمه و، يوه ازادي يې احساس کړه چې دې اوس هر چرته تلې شو. راپاسېدو او ورو ورو روان شو. په يو ځاې کې د خواږو پلورونکې خپله هټئ د يو لرگين څپر لاندې جوړوله. هټئ وال خوشاله په کار لگيا و. شپون د ده سره د څپر په اودرولو کې لاس وکړو او چې دا تيار شو نوهټئ وال ورته د ورځې لپاره جوړېدونکې خواږو لومړئ ټوټه ورکړه. شپون ترې مننه وکړه او د خواږو په خوړلو وړاندې ولاړو. هلته نور هټئ وال هم په کار اخته و او يو يې په هسپانوي او بل يې په عربي ژبه خبرو وليدل. داسې ښکارېده چې هغوي د يو بل په ژبه پوهېدل. په دې څو شپېو کې هغه دا زده کړي و چې د خبرو لپاره د ژبې پوهنه ضرور نه وه. دې د طنجه په کوڅو کې روان و او د سپين ږيرې خبره يې يادوله چې هر څه يو څپر وي.

د دې ښار په يوې غونډئ د بلورو پلورونکې تجار سهار راويښ شو او د هره ورځ په څېر يې ځان نارامه احساس کړو. ده د تېرو دېرشو کالو نه په دې غونډئ د بلورو توکې پلورل. خو اوس يې مشتريان کم شوي و. د ده بل کسب نه و زده، بس هم دغه بلور يې ژوند و. يو وخت به ورته د اروپا خلک راتلل او د بلورو توکي به يې اخيستل، گټه يې ډېره وه خو اوس يو بل ښار " سيوټا " کې لوې بازار جوړ و او سېلانيانو به خپله سودا هلته کوله.

په دې غونډئ د ډېرو خلکو کاربار ته زيان ورسېدو او هټئ يې تړلې، نورو ځايونو ته تللي و. خو د بلورو د تجار لپاره بله لاره نه وه. کله کله به يو چا د ده په هټئ کې سر ښکاره کړو او يو نيم شي به يې ترې واخستو. نن هم هغسې ورځ وه. له سهاره دې اوزگار ناست و. خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمي له ډوډۍ لړ وړاندې یو ځوان د ده دکان مخ ته ودرېدو. د ده جامې سمې وې خو هټۍ وال پوه شو چې هغه پیسې نه لرلې. دې د ډوډۍ لپاره تلو خو اوس وځنډیدو تر څو هغه ځوان ولاړ شي.

د هټۍ د پاسه په یو بورډ لیکلي و چې دلته په ډېرو ژبو خبرې کیږي. هغه ځوان وردننه شو او هټۍ وال ته یې وویل، " که ستا خوښه وي نو زه به په شیشو کې ایښې د بلورو لوښي درته پاک کړم، په دې حال خو هیڅوک به درنه وانخلي" هغه د هټۍ وال د ځواب انتظار ونکړو او وې ویل، " د دې کار په بدل کې راته یو څه ډوډۍ راکړه" هټۍ وال تر هغې ورته هو یا نا نه وو ویلي.

شپون سره نور څه نه و او په دې ښار کې ورته خپل واسکټ بېکاره ښکارېدو. دا یې راواخستو او د بلورو لوښي او زینتي توکي یې پرې پاک صفا کړل. دې نیم ساعت په دې کار بوخت و او په دې وخت کې دوه مشتریان راغلل او سودا یې وکړه. کله چې ده کار خلاص کړو نو هټۍ وال په دروازه یو بورډ وځړوو او دې یې ځان سره نږدې ریستوران ته بوتلو. دوي په میز کېناستل، نو تجار وویل، " تا ته د صفاي اړتیا نه وه. په قران کې امر شوې دې چې اوږي کس ته ډوډۍ ورکړئ. " شپون پوښتنه وکړه، " نو بیا ولې دې رانه کار واخستو؟" هټۍ وال وویل، " ځکه چې په بلورو ډېره خاوره پرته وه او مونږ دواړو ته پکار وه چې د خپل زهن نه منفي خیالاتو خاوره مو لیرې کړې وې"

له ډوډۍ وروسته هټۍ وال ورته وویل، " زه غواړم چې ته زما په هټۍ کې کار وکړې، ځکه ته چې هلته وې نو دوه مشتریان راغلل او دا یو ښه شګون و" شپون ورته غاړه کېښوه، " زه پاتې ټوله ورځ به درسره کاروکړم، ټول دکان به درته پاک کړم. په بدل کې مې څو پیسې پکارې دي چې سبا مصر ته روان شم" هټۍ وال وخندل، " که ته ټول کال هم زما په دکان کې کار وکړې او ګټه مو هم وکړه نو ته به دومره پیسې ونلرې چې مصر ته پرې ولاړ شې. ته خبر یې چې د دې سیمې او د مصر تر منځ یوه لویه صحرا ده"

دوي دواړه ډېر وخت خاموشه ناست و او شپون غوښتل چې دې مړ شي نو ښه به وي. هټۍ وال هغه خوشالي چې ټوله ورځ د ده په څېره لیدلې وه اوس نه لیده. ورته یې وویل، " زویه، زه به دومره پیسې درکړم چې بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ملک ته پرې ولاړ شي. " شپون پاسېدو، خپله کسوړه يې پرغاړه کړه "او وې ويل، " زه به درسره کار کووم، چې يو څو پسونه پرې واخلم شپون تر يوې مياشتې د بلورو د تجار سره کار وکړو او اندازه يې وشوه چې دا د ده د خوښې کار نه و. تجار ټوله ورځ به ورته کتل او وېنا به يې کوله چې څه شې مات نکړي. خو ده کار جاري وساتلو او د هټۍ وال سختې خبرې يې هم په صبر زغملې. ده چې هر شې وپلورلو نو ګټه به يې د شپون سره شريکه کړه. ده اوس څو روپۍ سپما کړې وې او حساب يې وکړو چې که همدغسې کارکېدو نو په کال کې به د دې جوګه شي چې څو .پسونه واخلي
يوه ورځ يې هټۍ وال ته وويل، " زه غواړم چې د زينتي شيانو لپاره د شيشې يوه الماری جوړه کړم. دا به له هټۍ بهرکېږدو چې د غره ډډې نه تېرېدونکي سيلانيان يې وويني. تجار وويل، " ما چرې هم داسې الماری نه ده جوړه کړې او که بهر مو کېښوده نو خلک به ورسره ټکر وکړي او هر څه به مات شي" شپون وويل، " زه چې کله د رمې سره په بېديا ګرځېدم نو هلته پسونو ته د مار د چيچلو خطر و خو ما به بيا هم رمه ".بېوله
تجار يو مشتري ته پام وکړو چې درې لوښي يې ترې واخستل. د ده کاربار اوس د پخوا په شان روان شوې و او نه يې غوښتل چې اضافه څه وکړي. د شپون نه يې پوښتنه وکړه، " ته د مصر اهرام ته ولې تلل غواړې؟" ده اوس د خزانې د خبرې نه ډډه کوله نو ورته يې وويل، " ما د دوي په اړه ډېر څه اورېدلي دي." هټۍ وال ووېل، " اهرام د تيږو ډېری دي، ته د خپل کور په انګڼ کې هم داسې ډېری جوړولې شې" شپون ورته "وويل، " تا چرې د اوږد سفر خوبونه نه دې ليدلي؟

څو ورځې وروسته هلک بيا د الماری خبره ورياده کړه نوهټۍ وال په قهرشو چې ولې د لوښو نندارتون جوړول غواړې. شپون وويل، " زه خپلو پسونوته تلل غواړم، اوس چې قسمت مو ښه دې نو له دې بايد ګټه واخلو." هټۍ وال وويل، " د مسلمان په حيث زه پينځه فرايض لرم، يوه د خداې په وحدانيت باور، بل پينځه وخته لمونځ، دريم په رمضان کې روژې او .څلورم د خپل مال نه بې وزلو ته ورکړه. پينځم حج دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه بله ورځ تا ويلي و چې زه دسياحت خوبونه وينم نو زما خوبونه د مکې معظمې د زيارت په اړه وي، هغه ستا د اهرامونو نه هم ليرې دې." شپون "ورته وويل، " نو ته ولې خپل خوب نه ريښتيا کوې؟
ده وويل، "زه پوهيږم چې له ما بې وزله خلک هم حج ته ځي. زه هر کال زر وارې د حج خوبونه وينم. له دې صحرا تېرېږم. مکه زما منزل دې خو زه ورته تلل نه غواړم ځکه وېرېږم چې حج مې وکړو نو زما د ژوند جواز به ختم شي. بيا به کوم خوب وينم؟ په دې لاره ډېرې قافلې د حج لپاره ځي او ما سوچ کوو چې دومره پيسې سپما شوې نو ولاړ به شم. خوحج زما منزل دې او څوک چې منزل ته ورسيږي نو بيا نور خوبونه " .نشي ليدې. ما ته د حج خوبونه خوند راکوي
په هغه ورځ ده شپون ته د المارۍ جوړولو او د بهر ايښودو اجازه ورکړه.
بيا دوه مياشتې تېرې شوې او د ننداړتون له کبله ډېر مشتريان دکان ته راغلل. ګټه ډېره شوه اوشپون حساب وکړو چې د کال تر پاې به دې نور پسونه هم واخلي او يو عرب تجار سره تجارت پيل کړي. ده اوس عربې ژبه هم زده کړې وه. هغه دوه ډېرې يوريم او تهوميم چې وروستي ځل يې په بازار کې ليدلې وې بيا يې نه وې ليدلې. د ده لپاره مصر اوس هم هغه هومره ليرې و څومره چې د تجار لپاره مکه معظمه خو ده نوي شيان زده .کړي و
يوه غرمه يې وليدل چې يو سپل ګر په غونډۍ د ختلو نه وروسته په قهر زوره زوره لګيا و چې هلته د مشروب يوه هټۍ هم نه وه. شپون هټۍ وال ته وويل، " راځه هغو خلکو ته چاې ورکړو چې په غونډۍ خېژي" ده وويل، " شاو خوا ډېرې قهوه خانې دي" شپون وويل، " که مونږ ورته د بلورو په ګلاسونو کې چاې ورکړو نو دوي به رانه لوښي هم اخلي" د هټۍ وال دا خبره خوښه نه وه او شپون ته يې وويل، " بيا به نور خلک هم دا کار پيل کړي او زه به ترې وروسته پاته شم" خو د ورځې په پاې کې .يې ورته د چايو د خرڅولو اجازه ورکړه
د غونډۍ په سر چې سېلانيان راوختل نو مخامخ ورته د بلورو يو دکان کې د چايو ښلو ځاې ښکاره شو. چاې په ښکليو ګيلاسونو کې چې وخښل شي نو خوند يې ډېر وي. هر څوک د چايو نه وروسته هم هغسې ګيلاسونه د کور لپاره غواړي. په لږو ورځو کې د دې هټۍ شهرت هرځاې ته ورسېدو. سيلانيانو به نورو ته هم د دې هټۍ درک ورکوو اوځينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیلانیان به د هټۍ لیدو لپاره ورتلل. بیا نورو تجارانو هم ژر ژر داسې هټۍ پرانستې چې پکې د زینتي توکو سره چاې یې هم پلورل. خو د بلورو د هټۍ ځانګړتیا دا وه چې د غونډۍ په سر جوړه وه او هلته بله داسې هټۍ نه وه. مشتریان دومره ډېر شول چې هټۍ وال دوه نور ملازمان د کار لپاره وساتل او اوس د بلورو سره سره ده د چایو کاروبار هم پېل کړو.

شپون د لمر خاته نه وړاندې راویښ شو او خپل عربي لباس یې واغوستو. په افریقه کې اوس د ده یوولس میاشتې او نهه ورځې شوې وې. ځپلۍ یې په پښو کړې او په پونیو ښکته شو. ټول ښار تر اوسه ویده و. ده د بلورو په ګیلاس کې د چایو سره د ډوډۍ یوه ټوټه وخوړه، د دکان نه بهر پیتاوي ته کېناستو او چیلم یې څکول. د ده د روپیو کسوړه اوس ډکه وه چې یو سل او شل پسونه اود بیرته تلو ټکټ یې پرې اخستې شول. ده له افریقه د شیانو د تجارت جواز هم تر لاسه کولې شو.
هټۍ وال چې راویښ شو نو دواړو چاې وڅښلې او شپون ورته وویل، زه نن بیرته وطن ته ځم، غواړم چې څو پسونه واخلم او پخوانې کارپېل کړم. ته هم دومره پېسې لرې چې مکې معظمې ته ولاړ شې. هټۍ وال شیبه غلې و، نورې چاې یې په ګیلاس کې واړولې او شپون ته یې وویل، " تا زما په هټۍ کې یو نوې روح پوه کړه او زه په تا ویاړم . خو ته پوهېږې چې زه مکې ته نه ځم او ته هم بیرته د شپنو ژوند ته نه ځې.
شپون خپلې کوټې ته ولاړو او جامې کالي یې راټول کړل نو درې بوجۍ ترې ډکې شوې. ده اخوا دېخوا وکتل نو د شپنو کسوړه یې ولیده چې له ډېرې مودې یې نه وه لیدلې. ده ترې خپل واسکټ راوویستلو چې یو چا ته به یې ورکړې نو له دې دوه ډبرې راولوېدې. یوریم او تهومیم.
ده ته سپین ږیرې را په زړه شو. ځان ته حیرانه و چې دومره موده یې د هغه خیال هم نه وکړې. داسې احساس یې وکړو چې اوس دې ورته نږدې و. ده خپله کسوړه راواخسته او نور شیان یې پکې ور ومندل. ښکته ولاړو نو هټۍ وال د دوو سپلانیانو سره په خبرو بوخت و چې په هټۍ کې یې چاې څښلې. د هغه موسکا ورته د خواږو خرڅوونکي د موسکا په څیر ښکاره شوه. داسې موسکا د هغه سپین ږیري په مخ هم وه چې دوه ډبرې یې ورته ورکړې وې. ده د هټۍ وال سره په مخه ښه ونکړل ځکه د نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو په مخکې يې ژړا خفګان نه خوښېدل. کسوړه يې په اوږه واچوله او مخ په ښکته روان شو. ده اوس خپلې فېصلې پخپله کولې شوې.
په هغه ودانۍ کې ناست انګرېز د يو کيميا ګر په لټون سفر ته راوتلې و. ده د خپل پلار ټوله شته مني د کيميا ګرۍ د فن په زدکړه خرڅ کړې و او اوس يې په يو کتاب کې ولوستي و چې يو عرب په دې کې بريالې شوې و چې سره زر جوړ کړي. هغه اروپاي ملکونو ته هم تللې واو داسې ويل کيده چې عجيبه ځواک يې لرلو او عمر يې دوه سوه کاله و. ده هر فلز په سرو زرو بدلولې شو او د الفيوم په نخلستان کې اوسېدو. د دې ودانۍ نه بهر د انګرېز لپاره د يوې قافلې تابيا کيده.
دننه د ښاروو د مردارۍ او د خولو بوي خپور و. خوانګرېز دا هر څه زغملي و او د مهمو کتابونو په مطالعه يې ځان بوخت کړې و. يو ځوان عرب هم د خپل دروند پېټي سره هلته تم و او له اروپايي يې پوښتنه وکړه چې دې چرته روان و. انګرېز ورسره په سمه خله خبرې ونکړې. ده وليدل چې عرب د هسپانوي ژبې يو کتاب را وويستو او په ولوستلو بوخت شو. انګرېز چې وليدل نو فکر يې وکړو، دا ښه خبره ده چې زه هم په هسپانوي پوهېږم ، که دې هم الفيوم ته روان دې نو په لاره ورسره خبرې کولې شم.
هغه ځوان چې پخوا شپون و، د تېرو دوو کالو نه هم هغه کتاب ولوستلو چې په سر کې يې د جنازې خبره ليکلې وه. تر اوسه يې څو پاڼې ولوستې وې. ځان سره يې وويل، ما د بلورو تجارت د پرېښودو په اړه سوچ نه و کړې خو اوس د خزانې په لټون راوتلې يم. داانګرېز راسره سمې خبرې نه کوي، که نه ملګرتيا به يې کړې وې. ده کتاب بند کړو ځکه نه يې غوښتل چې د انګرېز پيښې وکړي. ده د خپلې کسوړې نه دوه ډبرې راوويستې او په لاسونو کې يې واړول.
انګريز وويل، " يوريم او تهوميم" ځوان هغه ډبرې ژر پخپلې کسوړې کې کېښودې او وې ويل، " دا د پلورلو لپاره نه دي" انګرېز ځواب ورکړو، " دا دومره مهم هم نه دي، د بلورو په تيږو کې وي. د بلورو تيږې په زرګونو او په لکونو په شمير موندل کيږي. زه خبر نه ووم چې دا ډبرې په دې سيمه کې هم وي." بيا يې خپل جيب نه هم هغسې تيږې راوويستلې. " دا ډبرې سپيڅلې ګڼل کيږي او مسيحي پادريان يې د سرو زرو په تختو کې لګوي او په غاړه يې اچولې وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان خوشاله شو، "ته په شګون باور لرې؟"انګرېز وويل، " په ژوند کې هر څه شګون وي" د دوي خبرې د يو چاغ عرب په راتګ پاې ته ورسيدې چې دوي ته يې د الفيوم د قافلې د تګ خبر ورکړو. ځوان وويل، " زه خو مصر ته روان يم" عرب وويل، " الفيوم په مصر کې دې، ته څنګه عرب يې؟ هغه سړې ولاړو نوانګرېز ترې پوښتنه وکړه، " ته هم د کيميا ګر سره ليدو ته روان يې؟" ځوان وويل، " زه د يوې خزانې په لټون يم" خو ژر پخپلې خبرې پښيمانه شو.انګرېز د ده خبرې ته څه پام ونکړو "او وې ويل، " زه هم په يو لحاظ دا کار کووم

بهر د قافلې د تګ لپاره اوښانو ته پړې اچول شوي و. يوړيره ور چې "سترګې يې تورې وې، دوي ته وويل، " زه د کاروان سالار يم

په دې قافله کې د سفر لپاره دوه سوه سړي، ښځې او ماشومان راټول و، څلورسوه اوښان، اسونه، نورڅاروي او مارغان هم و. ډېرو سړو سره تورې او ټوپکې وې او دومره شور و چې سالار به خپله خبره څو وارې تکرار کړه. بيا د خوندې توب لپاره په زوره دعاګانې وشوې او د نغارې په يو درز سپاره روان شول. هغه ځوان اوانګرېز پخپلو اوښانو کښناستل . دانګرېز په اوښ د کتابونو ډک صندوقونه هم بارو. کاروان ختيځ لوري ته روان و. هر سهار به يې سفرپيل کړو. د غرمې به پړاو و او ماځيګر به بيا .روان شو

هغه ځوان اوس په صحرا کې نويو شيانو ته کتل او يا به په کتاب بوخت و. يو ساربان ورته وويل، " زه څو وارې د دې شګلنو زمکو نه تېرشوې يم. صحرا دومره لوې وي چې انسان ته پکې ځان ډېرکوچنې ښکارې." ځوان غلې و او هم هغه هوا يې احساسولې شوه چې د تعريفه د کلا په سر يې احساس کړې وه. ده د خپلو پسونو او د تجار د لور په اړه چرت وهلو چې په څه حال به وي. اوس د کاروان سفر د ده مکتب و ځکه په صحرا کې .يواځې شګه نه وه، کله کله ډبرينې غونډۍ هم ښکارېدې

يو وخت د کاروان مخ ته لويه غونډۍ راغله نو دوي ترې تاو شول او په مخ ولاړل. د څاروو پښې به په شګه ارام وې او دوي به د تګ پر وخت هڅه کوله چې په ډبرو پښې کې نه ږدي. کله کله په اوچې مالګې پوښلې جهيل به ښکاره شو نو د څاروو ګامونه به ګړندي شول. ساربان او نورکسان به له اوښانو او اسونو ښکته شول چې دوي له هغه ځاې ژر ولاړ شي. کله چې سهار به يو ستورې وليدل شو نوپوهېدل چې دوي د اوبو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کجورې ونو ته نږدې دي. ځوان اوس خپل اوښ په ښه توگه روانولې شو او ده سره يې ملگرتيا شوې وه.
کله به په لاره د يو بل کاروان سره مخ شول. هغه وخت دوي به يو بل ته داسې شيان ورکول چې دوي سره اضافه و يا نه به و. کله کله به په تورو جامو کې مخ پټ کسان په اوښانو يا اسونو سپاره راڅرگند شول او د کاروان سره به يې مزل کوو بيا به يې درک نه و. دا هغه بدوان و چې د کاروان ساتنه يې کوله. په صحرا کې هم غله او وحشي قبايل اوسېدل. د شپې به ساړه و او دوي به د اور چاپيره ناست و.
يوه شپه ځاروان خلکو ته وويل چې په قبايلو کې د جنگ اوازه ده. انگرېز پوښتنه وکړه،" ايا مونږ په خطر کې يو؟" ځاروان وويل، " څوک چې يو وارې صحرا کې داخل شي نو بيرته نشي تلې" ځوان هغهانگرېز ته ډاډ ورکړو چې مونږ که هر څومره اخوا دېخوا ولاړ شو او لاره ورکه کړو، اخر خپل منزل ته رسېږو" يوه شپه دوي دواړو له خوب نه ورتلو او د پړاو چاپيره يې قدم وهلو. ځوان هغه ته د خپل ژوند کيسه وکړه. انگرېز ورته د کيميا او د فلز معلومات ورکړل. ده ترې کتابونه وغوښتل او څو ورځې دا يې ولوستل. بيا يې بيرته ورکړل.انگرېز ترې وپوښتل، " څه دې "ترې زده کړل؟" ځوان وويل، "دا ټول معلومات ډېر ساده دي
د الفيوم نخلستان ته په رسېدو ځوان حېرانه پاتې شو. دا ځاې د هسپانيې د يو ښار نه هم لوې و. ټول ځاې د کجورو په ونو پټ و چې شمېره يې پنځوس زره وه، پکې درې سوه کوهيان و او منځ کې بې شمېره خېمې ټک وهلې وې. انگرېز وويل، دا خو د الف ليلا د داستان په څېر ځاې دې، دلته قبايل به راباندې حمله خو ونکړي؟" ځاروان وويل، نخلستان د تل لپاره د امن ځاې وي دلته زيات تر ښځې او ماشومان اوسېږي، د قبايلو جنگونه په صحرا کې کيږي. نخلستان د پناه ځاې وي" د جنگ د خطر له کبله د دې قافلې خلکو ته د استوگنې لپاره ښه ځاې ورکړې شو. ټولو ته اعلان ووشو چې خپله وسله دې د ساتونکي قبيلې سردار ته وسپاري. په نخلستان کې د پوځي او د جنگيالي لپاره ځاې نه و. ځوان وليدل چېانگرېز يوه طفنچه له خلتې راوويستله او سردار ته يې وسپارله.
دوي ستړي و نو په بېلا بېلو خېمو کې ويده شول. د ځوان سره پينځه نور صحراي ځوانان و چې په بل سهار له خېمې بهر يې ترېنه د ښارونو کيسې اورېدل غوښتې. ده د خپل شپانه توب ژوند کيسه وکړه او د بلورو د هټۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره یې پېل کړې وه چېانګرېز ورپسې راغلو او وې ویل" زه د ډېر
وخت نه د کیمیا ګر په لټه یم خو پیدا مې نکړو. ته راسره مرسته وکړه"
بیا دوي ټوله ورځ ګرځېدل خو اخر د یو کوهي سره نږدې کېناستل. ځوان
ورته وویل چې چا نه به پوښتنه وکړو خو انګرېز نه غوښتل چې خلک
ترې خبر شي. وروسته یې وومنل چې ځوان به له چا په عربي پوښتنه
وکړي. انګریز مایوسه شو خو ځوان ورته وویل، " زه هم د کیمیا ګر په
اړه نه ووم خبر، له تا مې واورېدل، ممکن په دې نوم یې څوک نه پېژني"
انګرېز وویل، " ښه نو بیا داسې وکړه چې له دوي پوښتنه وکړه چې دلته د
ناروغانو درملنه څوک کوي"؟
ده یوې میرمنې ته چې له کوهي یې خپل مشک ډکوو پوښتنه وکړه. هغې
ورته وویل چې د داسې سړي په اړه یې څه نه دي اوریدلي خبردارې یې
ورکړو چې په تور لباس کې ښځې واده وي او پردې سړې دوي سره
.خبرې نشي کولې او پکار ده چې دې د هغوي د روایاتو درناوې وکړي

ډېرې ښځې په تورو جامو کې د اوبو لپاره راغلې خو د انګرېز په ټینګار
هم ځوان له هغوي سره خبرې ونکړې. یو سړې راغلو نو ده ترې پوښتنه
وکړه. هغه وویل، "زمونږ علاج خداې پاک کوي" هم دغسې ډېرو سړو
ورته سم ځواب ورنکړو. اخر یوه ځوانه ښځه راغله چې منګې ورسره و
او تورې جامې یې نه وې اغوستې. ځوان چې د هغې تورې سترګې ولیدې
.نویوې بلې نړۍ ته یې کډه وکړه. د مینې او د ښایست نړۍ ته
هغه فاطمه نومیده او ددې د پوښتنې په ځواب کې یې وویل، " هغه سړې د
نړۍ له هر راز نه خبر دې او د صحرا د جناتو سره هم خبرې کولې شي"
. بیا یې یو خوا ته اشار وکړه چې دې هلته اوسیدو
په بله ورځ ځوان بیا د هغه کوهي په غاړه ناست و او په دې حېرانه شو
چې انګرېز هم هلته و او د صحرا خوا ته ځیر و. ده ته یې د کیمیا ګر سره
د ملاقات کیسه وکړه. " ده رانه پوښتنې وکړې چې ما کله د فولاد نه سره
زر جوړ کړي و، ورته مې وویل چې هم دغه چل ترې زده کول غواړم. ده
راته وویل چې کوشش کوه او همت وکړه. انګرېز ډېر مایوسه و چې زما
د ټول سفر پایله دا وه؟
ځوان ورته وویل، ښه ده نو کوشش کول پکار دي. انګرېز ولاړو نو فاطمه
رابنکاره شوه. منګې یې ډک کړو نوځوان ورته وویل، "زه تا سره واده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول غواړم." د هغې له لاسه منگې ولوېدو او ټولې اوبه ترې وبهېدې.
ورته يې وويل چې دې د خزانې په لټون راوتلې دې او جنگ که هر څو بد شې دې خو د ده لپاره ښه وه چې خپله مينه يې وموندله. فاطمې وويل، " جنگ به يوه ورځ ختم شي." هغې منگې بيا ډک کړو او روانه شوه.
په راتلونکو څو ورځو کې ځوان به هره ورځ کوهي ته تلو او د فاطمې سره يې خبرې کولې. ده اوس نه غوښتل چې مصر ته ولاړ شي خو هغې ورته وويل چې دى دى خپل خوبونه ريښتيا کړي او دا به يې انتظار کوي.
انگرېز د خپلې خېمې مخ ته يوه بټۍ جوړه کړې وه چې پکې هر وخت اور بلېدو. په دې اور به يو شفاف مرتبان ايښې و.
ځوان به صحرا ته ورتلو او يوه ورځ د کجورو د ونو نه اخوا په شگلنو تيږو کې يې صدف وليدل. ده سوچ کوو دا زمکه به يو وخت د سمندر په تل کې وي. بيا پخپل سر يې د حرکت احساس وکړو نو اسمان ته يې وکتل. هلته دوه باز په الوت و. دې يو څه خوب وړې غوندې شو او وې ليدل چې يو باز په بل حمله وکړه. هم هغه وخت ده پخپل تصور کې يو پوځ وليدو چې د تورو سره په نخلستان کې را دننه شو. دې هيښ شو. غوښتل يې چې دا انځور له ذهن نه وباسي. د سپين ږيري خبره يې په زړه شوه چې شگون ته پام کوه.
دې بېرته د کجورو ونو ته ولاړو او نخلستان ورته خوندي نه ښکارېدو.
يوې ونې سره ځاروان ناست و چې په ليدو يې ورته وويل، يو پوځ را روان دې، ما د خوب په حالت کې دا پوځ وليدو" ده ورته وويل، صحرا د انسان زړه روښانه کړي، ته بايد د قبيلې سردارانو ته حال ووايې"   ځوان وويل، دوي به را پورې ملنډې وهي" ځاروان وويل، " دوي صحراي خلک دي او په شگون پوهېږي"
د نخلستان په منځ کې ځوان د سپينې خېمې ساتندوي ته ولاړو او وې ويل، " ما په صحرا کې شگون ليدلې دې " ده ورته څه وونه ويل او دننه ولاړو. کله چې را بهر شو نو سپين او طلاي عرب لباس اغوستې يو ځوان ورسره و. ځوان ورته د باز اود پوځ په اړه وويل.
په هغه شپه سپينه خېمه کې ډېر خلک راټول و. ځوان چرې د داسې ځاې تصور هم نه وکړې. په فرش قيمتې قالينې غوړيدلې وې او په لاس جوړ د سرو زرو فانوسونه پکې ځوړند و چې شمعې پکې بليدې. د خېمې په بل سر کې سرداران ناست و او شا ته يې د زري کار بالښتونه و. خدمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګارانو به د مېوې او د چايو ډک طشتونه، چيلمونه ورته کېښودل. هلته اته سرداران ناست و او ځوان ټولو ته وکتل چې مشر به يې څوک وي. هغه د دوي د پوښتنو ځوابونه ورکول او د خپل خوب په اړه يې وويل.

ټولو د يو بل سره په داسې عربي خبرې کولې چې دې پرې نه پوهېدو. بيا يو سپين ږيري ورته وموسېدو، " دوه زره کاله پخوا يو کس خوبونه ليدل، هغه خپلو ورونو په کوهي کې واچوو. زمونږ تجارانو دې مصرته يوړ،واو هلته دې مريې شو. د ده نوم يوسف عليه السلام و. ده د فرعون د خوب تعبير وښودلو. مصر يې د قحطۍ نه وژغورلو. دې هم له نااشنا وطن هلته ورغلي و او ښاي ستا د عمر و. مونږ د صحرا د رواياتو درناوې کوو او هيڅوک نخلستان کې جنګ نه کوي. مونږ د خپل دښمن سره لوز نامه کړې ده خو سبا به دا فسخ کړو. هيڅوک به په نخلستان کې وسله نه ګرځوي خو سبا ټوله ورځ به مونږ د وسلې سره د خپل دښمن څارنه کوو. د دښمن د لسو کسانو په وژنه مونږ تا ته د سرو زرو يوه ټوټه انعام کې درکوو. خو که سبا ماښامه پورې هيڅ ونه شول نو يوه وسله به په تا وکاروو.

ځوان له خېمې راووتلو او د څوارلسمې سپوږمۍ ته يې وکتل. دې پخپلو خبرو پښيمانه نه و. تر اوسه يې ژوند لکه د يو جواري تېر کړې و. که سبا دې ووژل شو نو مانا يې دا وه چې خداې پاک د ده راتلونکې بدلولو ته تيار نه و. دې د نورو شپانو نه ښه و چې خليج نه پورې راغلو او دومره لويه صحرا يې وليده، فاطمه يې وليده. ناڅاپه دوړې باد شوې او د اس د پښو درزا ده ته ډېره نږدې ودرېده.

د ده مخ ته يو ډېر تکړه اس ولاړ و چې ورباندې په تور لباس ، تورپټکې، په تور نقاب پټ مخ سړې ناست و. د ده په اوږه يوباز ناست و. ده خپله توره راوويستله چې د سپوږمۍ په رڼا کې وځلېده. وې ويل، " چا د بازونو د پرواز د مشاهدې جرات وکړو؟ د ده غږ ډېر لوړ و او انګازه يې هرې خوا ته خپره شوه. ځوان وويل، " ما دا جرات کړې دي" او د تورې د ګوزار خوړلو لپاره يې خپل سر ټيټ کړو. خو هغه سړي خپله توره ښکته کړه او د دې څوکه د هلک د تندي سره ولګيده. د هغه له تندي د وينې يو څاڅکي پر زمکه پريوتو.

سپورغلي و خو بيا يې وويل، " تا ولې د مارغانو د پرواز مشاهده وکړه؟" ځوان وويل، " ما هم هغه څه وليدل چې مارغانو راته ښودل ، دوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نخلستان ژغورل غواړي" سړي وويل، " خداې چې څه غواړي، هغه کوي، ته څوک يې چې دا بدلول غواړې؟" ځوان وويل، " کوم خداې چې پوځونه جوړکړي دي، باز يې هم جوړکړې دې او ما ته يې د باز ژبه راښودلې ده. " سړي د ده له تندي توره ليرې کړه او وې ويل، " د خپلې وړاند وېنې سره احتياط کوه، کله چې څه وليکل شي نو د هغې د بدلولو لاره نه وي" ځوان وويل، " ما يواځې پوځ وليدو، د جنگ پايله مې نه ده ليدلې" سړي ترې پوښتنه وکړه چې په صحرا کې يې څه کول نو ده ورته د خپل خوب خبره وکړه. هغه خپل اس تاو کړو نو ځوان ورته په چيغه وويل، " ته کوم ځاې اوسېږې؟ " سړي جنوب ته اشاره وکړه نو ځوان پوهه شو چې ده کيميا گر سره يې ملاقات کړې و.

په بل سهار د الفيوم په ونو کې دوه زره وسله وال کسان ځاې پر ځاې و او له غرمې وړاندې په افق پينځه سوه قبايل راښکاره شول. په ظاهره دوي بې وسلې ښکاري۳ېدل او د نخلستان په منځ کې لوې سپينې خېمې ته ولاړل. خو د رسېدو سره يې له خپلو تورو جامو ټوپکې او تورې راوويستلې او په تشه خېمه يې يرغل وکړو. د نخلستان سپرو دوي له هرې خوا گيرکړل او په نيم ساعت کې يې ټول ووژل. يوسالار يې پاتې شو او هغه د مشر سردار مخ ته يې يوړو نو ترې پوښتنه وکړه، " تاسو ولې د نخلستان روايت نه سر غړولې و؟" ده وويل، " زما خلک اوږي تږي او ستړي و، غوښتل مو چې د بل جنگ نه وړاندې دا نخلستان ونيسو."

د يرغل کوونکو سالار د کجورې د يوې ونې سره غرغره کړې شو. مشر هغه ځوان راوبللو او د سرو زرو پنځوس ټوټې يې ورته ورکړې. بيا يې وويل د يوسف عليه السلام په شان ته د مشير په توگه مونږ سره کار کولې شې"

کله چې د ماښام لومړی ستورې راښکاره شو نو ځوان جنوب لوري ته روان شو. هلته يوه خېمه ولاړه وه او ځينو لاروو ورته وويل چې په دې کې پېريان اوسېدل. خو دې د خېمې نه بهر په انتظار شو. کيميا گر په اس راښکاره شو چې په اوږو يې مړه بازان رااخستي و. د ده په ليدو يې ورته وويل، چې دې بايد هلته نه وې.

دې د اس نه راښکته شو او ځوان ته يې دننه راتلو اشاره وکړه. هغه خېمه هم د نخلستان د نورو خېمو په څېر وه. ځوان اخوا دېخوا وکتل خو هلته نه بټۍ وې او نه اوزار. د کتابونو څو ډېرۍ، د ډوډۍ پخولو شيان او يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قالینه پر زمکه هواره وه چې مرموز انځورونه پرې جوړ و. کیمیا ګر ورته وویل، " کېنه، مونږ به یو څه ښنو او دا بازان به وریتوو." ځوان په زړه کې کرل رېبل چې ایا دا هم هغه بازان و چې ده په اسمان کې لیدلي و؟ خو هیڅ یې وونه ویل. اور بل شو او ځو شیبې وروسته خېمه د پخلي له خوشبوي ډکه شوه.

ځوان پوښتنه وکړه چې کیمیا ګر ولې د ده سره لیدل غوښته نو هغه ورته د شګون وویل او دا چې هوا ورته ویلي و چې د خزانې د تر لاسه کولو لاره به ورته ښاي. ځوان وویل، " ما خپله خزانه تر لاسه کړې ده، زه یو اوښ او د سرو زرو پنځوس ټوټې لرم او پخپل وطن کې به ډېر شته من کس یم"
هغه ورته وویل، " دا هر څه خزانې پورې هیڅ اړه نه لري. ته خپل اوښ خرڅ کړه او اس واخله ځکه اوښ په زرګونو میله سفر کوي او نه ستړې کېږي خو یو وارې خپلې ګونډې پر زمکه کېږدي او مړ شي. اس داسې نه دې، تا ته د هغه ستړیا ښکاري او هم هغه هومره کار ترې اخلې، کله چې امري هم ته ترې خبرېږې! "

په بله شپه ځوان په یو اس سپور د کیمیا ګر خېمې ته راغلو چې د ده په لیدو په یو ټوپ پخپل اس سپور شو. د ده په اوږه یو باز ناست و، ځوان ته یې وویل " په صحرا کې هرځاې چې دې ژوند لیدلو نو راته وایه، هم هغه خلک خزانه موندلې شي چې په صحرا کې د ژوند نښې لیدې شي". ځوان وړاندې او کیمیا ګر ورپسې نیم ساعت روان و. یوې تیږې سره د ځوان اس ورو شو نو کیمیا ګر ټوپ کړل، د یو ډبرې سره په سوري کې یې لاس دننه کړو او ځو شېبې یې د څه شي سره کشمکش و، بیا یې یو تور ښامار له لکۍ نیولې راویستو.

د دې تور ښامار زهر انسان په یوه شیبه کې وژلې شي او ځوان خبر و چې کیمیا ګر به یې په سوري کې چیچلې وي خو د ده په مخ د تکلیف احساس نه و. دې خپل اس ته ولاړو، توره یې راواخسته او د دې په څوکه په شګه یې یوه دایره جوړه کړه. کله چې مار یې په دې دایره کې یې کېښودو نو هغه ارامه شو. ځوان ته یې وویل، " دې مار تا ته په صحرا کې د ژوند شګون ښکاره کړو او زه د دې په لټون ووم.

ځوان اوس ناارامه و، " زه په نخلستان کې اوسېدل غواړم، دلته فاطمه ده او زما لپاره د خزانې نه کمه نه ده. که زه پاتې شوم نو څه به وشي؟"
کیمیا ګر ورته وویل، " ته به د نخلستان مشیر شې، ډېر مال ،پسونه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښان به ولړي، فاطمې سره به واده وکړې او د صحرا د ژوند سره به بلد شې. بل کال تا ته به هغه خزانه را یاده شي. تا ته به هر وخت یو شگون د دې لاره ښاي خو ته به نه ځې. ته به هره شپه اخوا دېخوا گرځې او فاطمه به درته خفه کېږي چې د هغې له کبله تا خپل لټون پرېښودو. بیا ته به خبرېږې چې ستا خزانه ورکه ده. ته به شگون نشې تر لاسه کولې او کله چې قبایلي سرداران دا ووینې نو تا به د خپلې عهدې نه وشړي. خو ته به یو لوې تجار یې او هر وخت به دا چرت وهې چې تا ولې د خپل بخت ملگرتیا ونکړه خو بیا به ډېر ناوخته وي" ځوان وویل، " زه به سهار تا "سره ځم

د سپېده چاودې نه دوه ساعته وړاندې ده په خېمه کې یو هلک ته وویل چې دې د فاطمې خېمې ته دې بوځې. په بدل کې یې ورته د سرو زرو یوه ټوټه ورکړه. هلته په رسېدو یې وویل چې فاطمې ته د ده پیغام ورکړي چې دې ورته په انتظار و او یوه بله د سرو ټوټه یې هم ورله ورکړه. دې د فاطمې سره د کجورو ونو ته ولاړو. دا د نخلستان د اصولو سرغړونه وه خو ځوان اوس دومره پرواه نه ساتله. فاطمې ته یې وویل چې دې مصر ته روان و خو بیرته به راشي ځکه ده ورسره مینه لرله. هغې ورته وویل .چې دا به یې لاره څاري، د صحرا ښځې تل په انتظار وي

کیمیا گر هغه ځوان ته په لاره وویل، " څه چې دې شا ته پرېښي وي د هغې په اړه سوچ مه کوه." ده خپل باز د ښکار لپاره واستولو چې پخپلو پنجو کې به یې سویه او مارغان راوړل. دا به یې د ډوډۍ لپاره په اور وریتول. په اوومه ورځ دوي د شپې پړاو وکړو نو کیمیا گر ورته خپله د اوبو بتکه ورکړه، " ته د خپل سفر په وروستي پړاو کې یې." ځوان وویل، " تا راته یوه خبره هم را ونه ښودله، تا ته ولې کیمیا گر وای؟" هغه وویل چې دا علم یې د خپل پلار نیکه نه زده کړې و خو ده سره زر نه جوړول. د کاینات د تخلیق په راز ځان خبر کړه او د دې لپاره د خپل د زړه غږ واوره. راتلونکي دوه ورځې دوي په خاموشۍ له صحرا تېریدل ځکه په دې سیمه کې خونړي جنگونه روان و. کله کله به یې په افق وسله وال کسان ولیدل او د ځوان په زړه کې به وېره پیدا شوه خو کیمیا گر ورته .ویلي و چې د خپل زړه پوهه لوې کار و

په بله ورځ د قبایلو درې کسان په دوي ورپېښ شول، وې نیول او پوښتنه یې ترې وکړه چې هلته یې څه کول. کیمیا گر وویل، " زه د خپل باز سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکار ته راوتلې یم." دوي له اسونو راښکته او تالاشي کړل. د ځوان نه یې پوښتنه وکړه، چې ولې دومره سره زر ورسره و. ده وویل چې د مصر اهرامونو ته روان و او دایې د لارې خرڅ و. د کیمیا ګر په شیانو کې د بلورو په یو بوتل کې مایع وه چې د چرګې د اګۍ نه لږ لوې د ژیړ رنګ شیشې اګۍ پکې ایښې وه. هغوي ته یې وویل چې دا مایع د کایناتو یو جز و او هر څوک چې یې وڅښي هغه ناروغه کیږي نه. د دې شیشې یوه ټوټه هریو فلز په سرو زرو بدل کړي. عربانو په دې خبره وخاندل او کیمیا .ګرهم په خندا شو. دوي ورته د سفر اجازه ورکړه

لږ وړاندې ولاړل نو ځوان ترې پوښتنه وکړه چې تا ولې هر څه هغو کسانو ته وویل. کیمیا ګرووېل، " تا ته یو ساده درس ورکولو لپاره. کله چې تا کې ډېر جوهر وي او نورو ته یې واې نو هیڅوک درباندې باور نه ".کوي

یو بل ځاې بیا د قبایلو سره مخ شول چې دوي یې وړاندې نه پرېښودل خو کیمیا ګر ورته وویل دوي ډېر لیرې نه ځي. د اهرامونو نه د دوو ورځو مزل پاتې و چې ځوان وویل ډېر ژر به مونږ له یو بل بېل شو نو خپل علم دې راته وونه ښودلو. کیمیا ګر ورته وویل، " ستا له وړاندې نه ډېر څه کیمیا زده دي. د شګې نه یو سیپۍ راواخله او غوږ ته یې ونیسه نو د ".سمندر غږ به اورې

په بله ورځ څو پوځیان په اسونو سپاره راښکاره شول او دوي یې خپل مشر ته بوتلل. هغه ورته وویل، " تاسو جاسوسان یئ! کیمیا ګر وویل، مونږ مسافر یو او زه د خپل ملګري لار ښود یم چې کیمیا ګر دې او ستا قبیلې لپاره یې ډېر مال راوړې دې" د ځوان کسوړه یې راښکله او د سرو زرو ټوټې یې ترې راوویستې او مشرته یې کېښودې. هغه دا واخستې او پوښتنه یې وکړه چې کیمیا ګر څوک وي؟ ده ورته وویل، دې د فطرت او نړۍ نه خبر وي او که وغواړي نو ستاسو دا پوځې مرکز د بادو په زور ورانولې شي. ټولو وخاندل. سردار وویل " زه دا لیدل غواړم" کیمیا ګر وویل، د ده درې ورځې پکارې دي چې ځان باد کړي" ځوان په وېره و او چې بهر راووتلو نو کیمیا ګر ورته وویل، دوي ته خپله وېره مه ښکاره کوه. عربانو د دوي اسونه واخستل او نور یې پرې غرض ونکړو. ځوان وویل اوس به څه کوو ؟ زما ټوله شته مني تا دوي ته ورکړه. کیمیا ګر وویل، "هو د دې په بدل کې مو درې ورځې ژوند واخستو. مونږ عربان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یو شي باور لرو چي یوه پيښه دوه واري نه کيږي، که دوه واري ووشي نو بيا دريم واري هم کيږي. تا دوه واري خپل شته د لاسه ورکړي دي. "کېدېشي دريم وار هم داسې ووشي.
لومړې ورځ تېره شوه او شا و خوا جنګ په زور روان و، ډېر ټپيان يې مرکز ته راوړي و. ځوان د کيميا ګر په لټون صحرا ته ولاړو چې باز ته يې ډوډۍ ورکوله. له ده يې وپوښتل چې خپل ځان به څنګه په باد اړوي.
هغه وويل، دا نړۍ د خداې پاک مادي اړخ دې او کيميا ګر د دې روحانې اړخ نه هم خبر وي" په بله ورځ ځوان په يوې غونډۍ وختلو او ټوله غرمه يې د صحرا او د خپل زړه اوازونه اورېدل.
په دريمه ورځ د قبايلو مشر د خپلو نورو ملګرو سره هغې غونډۍ ته ولاړل. ځوان ورته د کېناستو وويل. ده افق ته کتل او د صحرا سره يې خبرې کولې چې دې فاطمې سره ليدل غواړي او د هغې لپاره بايد دې ځان په هوا بدل کړي. صحرا ورته وويل، زه به شګه درکړم خو هوا سره خبره وکړه. ده هوا ته وويل، زه ستا په شان کېدل غواړم چې خپلې محبوبې ته ځان ورسوم. هوا د ده په مخ ولګېدو او شګه يې راوالوزوله. څو شيبې وروسته دا په طوفان بدل شو او لمر په شګو کې پټ شو. پوځې مرکز اوس نه ښکارېدو.
د صحرا خلکو دا باد پېژندلو او ورته يې سموم ويل. د پوځيانو اسونه هنړيدل او د دوي وسله په شګو ډکه شوه. د جنګيالو مخونه په نقاب پټ و خو د دوي له سترګو وېره ښکارېده. سردار وويل ، "بايد دا پاې ته ورسيږي" خو ځوان اوس د لمر سره خبرې کولې. په صحرا کې خېمې له پړيو اوشکېدې، څاروي وتښتيدل او د غونډۍ په سر ټولو د يو بل لاسونه نيولي و چې هسې نه والوځي. ځوان د محبت په مټ د کايناتو له روح تېر شو او وپوهېدو چې د ده روح د هغه برخه شو.
د سموم باد داسې راغلو چې هغه پوځې مرکز يې تباه کړو او څو کاله وروسته هم خلکو دا کيسه يو بل ته کوله چې يو عرب خپل ځان د يو زوره ور سردار مخ ته په هوا بدل کړې و. کله چې باد ودرېدو نو هر چا د ځوان د ليدو هڅه کوله چې اوس د مرکز سره نږدې يو ساتندوې سره ولاړ و. خلک ترې په وېره و خو دوه کسان موسېدل. کيميا ګر او هغه سردار.
په بله ورځ سردار دوي سره يوه ډله وسله وال بدرګه واستول او دوي ټوله ورځ سفر وکړو. ماښام دوي يو کلسيا ته ورسېدل نو کيمياګر له اس ښکته

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو. هغه بدرگه ډله بېرته واستوله او ځوان ته يې وويل، له دې ځاې نه
.وړاندې به ته يواځې سفر کوې. اهرام اوس د دريو ساعتو په مزل و
ده د کليسا دروازه وټکوله او يو پادري راښکاره شو. هغه سره يې په
عبراني ژبه څو خبرې وکړې او ځوان ته يې وويل، " ما د دوي په پخلنځې
کې د کار اجازه واخسته" بيا دوي د کليسا شا ته جوړ پخلنځي ته ولاړل .
کيميا گر په يو انغري کې اوربل کړو او پادري ورته لږ فولاد راوړل چې
ده د اوسپنې په يولوښي کې په اور کېښودو. کله چې دا ويلې شو نو کيميا
گر د خپلې کسوړې نه د ژيړ رنگ اگۍ راوويستلې او په موم کې تاو شوې
د وېښتو په شان نقريي تار پکې ورواچول. دا هر څه په سور رنگ
واوختل نو لوښې يې له اوره ښکته کړو او د پادري سره يې د جنگ په اړه
.خبرې پېل کړې
پادرې وويل ددې جنگ له کبله قافلې په غزه کې ايسارې دي خو د خداې
امر به په ځاې کېږي. کله چې لوښې سوړ شو نو ځوان هک پک پاتې شو.
په هغې کې سره زر پراته و. ځوان پوښتنه وکړه، " دا زه زده کولې شم؟"
کيميا گر وويل، " دا زما قسمت و، ستا نه، خو دا مې ځکه درته ښودل چې
هر څه امکان لري" ده هغه سره زر په څلورو برخو ووېشل، يوه يې
پادري ته ورکړه چې د زايرينو خدمت يې کړې و. بله يې ځوان ته ورکړه
چې د ده ټول سره زر يې سردار ته ورکړي و. درېمه يې ځان سره وساتله
او څلورمه يې پادري ته ورکړه چې د ځوان لپاره امانت وساتي او چې کله
.يې پکار وي ورته ورکړي
ځوان څو ساعته نور په صحرا کې روان و او د خپل زړه خبره يې اورېده.
کيميا گر ورته وېلي و چې کوم ځاې ستا زړه درته وواي هم هلته به خزانه
وي. د يوې غونډۍ په سر چې وورسېدو نو اهرام ورته ښکاره شول . دې
په گونډو شو او د خداې په شکر يې وژړل. بيا يې پام وکړو چې کوم ځاې
د ده اوښکې توې شوې وې هلته يوه توره ډمبره (غالبوزه) تاوېده. دا يو
.ښه شگون و
ده هم هلته کنستون پېل کړو. خو د ټولې شپې د کنستون نه وروسته هم څه
يې ونه موندل. د ده لاسونه تناکي شول او په خاورو کې يې يوه لويه تيږه
مخ ته راغله. ناځاپه په تياره کې څوکسان راښکاره شول او له ده يې
پوښتنه وکړه، چې هلته يې څه کول. دې له وېرې غلې و او هغو کسانو د
ده تالاشي واخسته نو په کسوړه کې يې سره زر وموندل. دوي وويل ښاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نورسره زر په دې خاوره کې ښخ کړي دي، دا زمونږ پکار دي. ده ته يې د کيندنې امر وکړو خو هيڅ رابرسېره نشول.
د سپيده چاودې پر وخت هغوي د ده په وهلو پيل وکړ او دومره يې ووهلو چې جامې يې وشلېدې او په وينو سور شو. ځوان ته خپل مرګ نږدې ښکارېدو. په چيغه يې وويل، " ما د يوې خزانې لپاره زمکه کيندله" بيا يې دوي ته خپل خوب بيان کړو. د هغو کسانو مشر ورته وويل، " ته بې عقل يې چې په خوبونو باورکوې. دوه کاله پخوا په دې ځاې ما يو خوب بيا بيا ليدلو چې زه د هسپانيې يو وران کليسا ته ځم چې يو شپون د خپلو پسونو سره پکې ويده دې. د کليسا په منځ کې د مصري شهتوت لاندې يوه خزانه ده چې بايد ما تر لاسه کړې وې. خو زه دومره کم عقل نه يم چې د خپل خوب د ريښتيا کولو لپاره له دې لوې صحرا نه تېر شم." دوي ورته په بدو ردو وېيلو ولاړل نوځوان راپاسيدو. د اهرامونو لوري ته يې وکتل چې ورپورې يې خاندل. ده هم وخاندل او پوهه شو چې خزانه چرته وه.
څه موده وروسته ځوان د هسپانيې په هغه وران کليسا کې ملاست و. هغه وخت يې را په زړه شو چې د خپلو پسونو سره هلته ويده کېدو. اوس يو کودال ورسره و. په بله غرمه ده د مصري شهتوت په جرړو کې زمکه وکيندله او نيم ساعت وروسته ده يو هسپانوي صندوق رابرسېره کړو چې له سرو زرو د سيکو او قيمتي ډبرو ډک و. د ده په سر اوس څو کارونه و. په تعريفه کې هغې سپين سرې ته د خزانې لسمه برخه ورکول و. د افريقه نه راتلونکې هوا " ليوانټر" د ده پر مخ ولګېدو چې پکې نه د بدوانو د حملو وېره وه او نه د صحرا خوشبوي و. په دې کې هغه خوشبوي و چې د فاطمې له وجود راوتلې و. ده وويل، " فاطمې زه در روان يم. "
پاى

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library